ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଅଠାଉରିଶତମ୍

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାମ୍ୟଗୁଡ଼ିକ: ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-04-08

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଷୋଳରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ବିବରଣୀ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସିବାକୁ ଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମାନବର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି କାରଣରୁ, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏକଚାଳିଶ ପଦରୁ ପଚାଳିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ, ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କରିବେ, ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ; ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ସେହି ଦେଶ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବ। ସେ ନିଜ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ, ଏବଂ ସତ୍‌ପୁରୁଷମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ରହିବେ; ଏପରି ସେ କରିବେ; ସେ ତାହାଙ୍କୁ ନାରୀମାନଙ୍କର କନ୍ୟା ଦେବେ, ତାହାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ନାହିଁ, ନାହିଁଲେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବେ। ଏହା ପରେ ସେ ନିଜ ମୁହଁ ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଫେରାଇବେ, ଏବଂ ଅନେକକୁ ଦଖଲ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଜଣେ ରାଜକୁମାର ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିବା ନିନ୍ଦାକୁ ଶେଷ କରିଦେବେ; ନିଜ ଉପରେ ନିନ୍ଦା ନ ଆଣି ସେ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଫେରାଇଦେବେ। ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ଦେଶର ଦୁର୍ଗଦିଗକୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇବେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଠୋକର ଖାଇ ପଡ଼ିଯିବେ, ଏବଂ ଆଉ ମିଳିବେ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 11:16–19।

ଯେତେବେଳେ ସହୋଦରୀ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରଟିର ଅନ୍ତିମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ଯେ ଇତିହାସର ବହୁ ଅଂଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଛି, ସେଥିର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ।" ଏକଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରେ। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସେତେବେଳେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ପ୍ରଥମେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିଜୟ କରି ବିଶ୍ୱର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା।

> "ଯଦ୍ୟପି ମିଶର ଉତ୍ତରର ରାଜା ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ, ତଥାପି ଆଣ୍ଟିଓକସ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିଲେ। ଏହି ଉଦୟମାନ ଶକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଆଉ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସକ୍ଷମ ରହିଲା ନାହିଁ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୬୫ରେ ପମ୍ପେୟ ଯେତେବେଳେ ଆଣ୍ଟିଓକସ ଏସିଆଟିକସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୋଗ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ସିରିଆକୁ ରୋମୀୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସିରିଆ ବିଜିତ ହୋଇ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଲା।"
>
> "ସେହି ଏକେଇ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ର ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀ.ପୂ. 162 ମସିହାରେ ରୋମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀ-ସନ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା; ସେହି ତାରିଖରୁ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳପଞ୍ଜିରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଆସୁଛି। ତଥାପି, ଏହା ଯିହୂଦିଆ ଉପରେ ପ୍ରକୃତ ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୬୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଅର୍ଜନ କରିନଥିଲା; ଏବଂ ତାହାପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରରେ।"
>
> ପୋଣ୍ଟ ସ୍ ର ରାଜା ମିଥ୍ରିଡାଟିସ୍ ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯାନରୁ ପମ୍ପେ ଇ ଫେରିଆସିବାବେଳେ, ଯୁଦେଆର ସିଂହାସନ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ପ୍ର ତିଦ୍ୱ ନ୍ଦ୍ୱ ୀ—ହାଇର୍କାନସ୍ ଓ ଆରିଷ୍ଟୋ ।ବୁଲୁସ୍—ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ର ମାମଲା ପମ୍ପେ ଇଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଲା; ସେ ଶୀଘ୍ର ହିଁ ଆରିଷ୍ଟୋ ।ବୁଲୁସ୍ ଙ୍କ ଦାବିର ଅନ୍ୟ ।ୟତାକୁ ବୁଝିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ଆକାଙ୍କ୍ଷ ିତ ଆରବିଆ ଅଭିଯାନ ଶେଷ କରି ଫେରିଆସିବା ପରେ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପ ତ୍ତି ଦେବେ ବୋଲି ଇଚ୍ଛ । କଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଫେରି ସେମାନଙ୍କ ର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଯାହା ନ୍ୟ ।ୟସଂଗତ ଓ ଉଚିତ ଲାଗିବ ସେହିପରି ସମାଧାନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ର ତିଜ୍ଞ । କଲେ। ପମ୍ପେ ଇଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ଭାବନାକୁ ଅନୁମାନ କରି,

ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ୍ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବେ ଯୁଦେଆକୁ ଫେରିଗଲେ, ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସଶସ୍ତ୍ର କଲେ, ଏବଂ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ସିଂହାସନ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ; ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ବିପଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ ନିଜ ହସ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ସେ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ। ପଳାତକଙ୍କ ପଛୁଘୁଡ଼ି ପମ୍ପେଇ ନିକଟରୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେ ଯେରୁଶାଲେମ୍ ର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବାବେଳେ, ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ୍ ନିଜ ପଥ ପ୍ରତି ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଆସିଲେ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧୀନତା ଓ ବହୁତ ଧନରାଶି ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ବିଷୟଟିର ସମନ୍ୱୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ପମ୍ପେଇ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ସେନାଦଳର ଏକ ଦଳ ସହିତ ଗାବିନିଉସ୍ ଙ୍କୁ ଧନରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଲେଫ୍ଟେନାଣ୍ଟ-ଜେନେରାଲ୍ ଯେରୁଶାଲେମ୍ ରେ ପହଞ୍ଚିବାବେଳେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସହରର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରର ଶୀର୍ଷଭାଗରୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ସହର ସେହି ସମ୍ମତିକୁ ମାନିବ ନାହିଁ।

"ଏପରି ପ୍ରକାରରେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ବିନା ଧୋକା ଖାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିବା ପୋମ୍ପେୟ ନିଜ ସହିତ ରଖିଥିବା ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ୍ଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ନିଜ ସମଗ୍ର ସେନା ସହିତ ଯେରୁଶାଲେମ ବିରୋଧରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ୍ଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ; ହିର୍କାନୁସ୍ଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀମାନେ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ। ପରେରୋମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏବଂ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାରୁ, ପୋମ୍ପେୟଙ୍କୁ ନଗରରେ ନିର୍ବାଧ ପ୍ରବେଶ ଦିଆଗଲା। ତାହାପରେ ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲସ୍ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀମାନେ ମନ୍ଦିର ପର୍ବତକୁ ପଛକୁ ହଟିଗଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପୀ ଥିଲେ, ପୋମ୍ପେୟ ତାହାକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ସେତେଇ ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପୀ ଥିଲେ। ତିନି ମାସର ଶେଷରେ ପ୍ରାଚୀରରେ ଏମିତି ଏକ ଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲା ଯାହା ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ତରୱାରର ଧାରରେ ଜୟ କରାଗଲା। ପରେ ଯେ ଭୟାବହ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟିଲା, ତାହାରେ ବାରହ ହଜାର ଲୋକ ନିହତ ହେଲେ। ଇତିହାସକାରଙ୍କ କଥାନୁସାରେ, ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟବିଦାରକ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା—ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା, ଯେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଦିବ୍ୟ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଶାନ୍ତ ହସ୍ତ ଏବଂ ଅଚଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ନିୟତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ, ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେପରି ସେମାନେ ଉନ୍ମତ୍ତ କୋଳାହଳ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚେତନ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହୀମାନେ ବଧ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରାୟଃ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବଳିମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ସହିତ ମିଶିଯାଉଥିଲା।"

"ଯୁଦ୍ଧର ସମାପ୍ତି କରି, ପୋମ୍ପେୟ ଯିରୂଶାଲେମର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗିଦେଲେ, ଅନେକ ସହରକୁ ଯିହୂଦିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସିରିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ, ଏବଂ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର ଆରୋପ କଲେ। ଏପରିଭାବେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲେମ ବିଜୟଦ୍ୱାରା ସେହି ଶକ୍ତିର ହସ୍ତଗତ ହେଲା, ଯାହା 'ଗୌରବମୟ ଦେଶ'କୁ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଗ୍ରସିତ କରିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଲୋହମୟ ପଞ୍ଜାରେ ଧରି ରଖିବାକୁ ଥିଲା।"

"'ପଦ ୧୭। ସେ ତାହାର ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ସ୍ଥିର କରିବ, ଏବଂ ସତ୍‌ପୁରୁଷମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ; ସେ ଏପରି କରିବ; ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ନାରୀମାନଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ଦେବ, ତାହାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ।'"

"ବିଶପ ନ୍ୟୁଟନ ଏହି ପଦ୍ୟ ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାଠ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ନିମ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ: 'ସେ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ମଧ ତାହାର ମୁହଁ ସ୍ଥିର କରିବ।' ପଦ୍ୟ 16 ଆମକୁ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିରିଆ ଓ ଯୁଦେଆର ବିଜୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଦେଇଛି। ରୋମ ପୂର୍ବରୁ ମାକେଦୋନ ଓ ଥ୍ରେସକୁ ବିଜୟ କରିଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶର ହିଁ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ 'ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ'ର ଏକମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଥିଲା, ଯାହା ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନତାକୁ ଆଣାଯାଇନଥିଲା; ଏବେ ସେହି ଶକ୍ତି ସେହି ଦେଶରେ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ମୁହଁ ସ୍ଥିର କଲା।"

"ପ୍ଟୋଲେମି ଔଲେଟେସ୍ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୫୧ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ସେ ମିଶରର ମୁକୁଟ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁଅ ଓ ଝିଅ, ପ୍ଟୋଲେମି ଏବଂ କ୍ଲିଓପାତ୍ରାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଛାଡ଼ିଗଲେ। ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିବାହ କରିବେ ଏବଂ ଯୁଗ୍ମଭାବେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅବୟସ୍କ ଥିବାରୁ,

ସେମାନଙ୍କୁ ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା। ରୋମୀୟ ଜନତା ଏହି ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ମିଶରର ଏହି ଯୁବ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ପମ୍ପେୟଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ।"

"ତାହା ପରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ପମ୍ପେୟ ଓ ସିଜରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଜଣ ସେନାପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫାର୍ସାଲିଆର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା। ପମ୍ପେୟ ପରାଜିତ ହୋଇ ମିଶରକୁ ପଳାଇଗଲେ। ସିଜର ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାଙ୍କ ପଛେ ସେଠାକୁ ଗଲେ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ, ପମ୍ପେୟଙ୍କୁ ପ୍ଟୋଲେମି ନୀଚଭାବରେ ହତ୍ୟା କରାଇଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ପମ୍ପେୟ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହିହେତୁ ପ୍ଟୋଲେମି ଓ କ୍ଲିଓପାତ୍ରାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ପମ୍ପେୟଙ୍କୁ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସିଜର ତାହା ନିଜେ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମିଶର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଶାନ୍ତିରେ ଅସ୍ଥିର ଥିଲା; ପ୍ଟୋଲେମି ଓ କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ପରସ୍ପରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିରୋଧୀ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଶାସନରେ ନିଜ ଅଂଶରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ତଥାପି, ସେ ନିଜର ଅଳ୍ପ ସେନାବଳ—୮୦୦ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଓ ୩୨୦୦ ପଦାତି—ନେଇ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡ୍ରିଆରେ ଉତରିବାକୁ, ଏହି ବିବାଦର ବିଚାର କରିବାକୁ, ଏବଂ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କୌଣସି ସଙ୍କୋଚ କଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରତିଦିନ ଉପଦ୍ରବ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିବାରୁ, ସିଜର ଦେଖିଲେ ଯେ ନିଜ ସ୍ଥିତି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଛୋଟ ସେନାବଳ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ; ଏବଂ ସେହି ଋତୁରେ ବହୁଥିବା ଉତ୍ତର ପବନର କାରଣରେ ମିଶର ଛାଡ଼ି ବାହାରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବାରୁ, ସେ ଏସିଆକୁ ଦୂତ ପଠାଇ, ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସେନାଦଳକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ସହାୟତାର୍ଥେ ଆସିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।"

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଙ୍କାରୀ ଭାବରେ ସେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ପ୍ଟୋଲେମୀ ଓ କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ନିଜ ନିଜ ସେନାକୁ ବିଘଟିତ କରିବେ, ନିଜମାନଙ୍କର ମତଭେଦର ନିପଟାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମାନିବେ। ମିଶର ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ରାଜ୍ୟ ଥିବାରୁ, ଏହି ଅହଙ୍କାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶକୁ ତାହାର ରାଜକୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି ଏକ ଅପମାନ ବୋଲି ଗଣାଯାଇଲା; ଏହାରେ ମିଶରୀୟମାନେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପ୍ତ ହୋଇ, ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କଲେ। ସିଜର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା Auletesଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ଏହା କରିଥିଲେ; Auletes ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରୋମର ସେନେଟ ଓ ଜନତାଙ୍କର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ରଖିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ବର୍ତ୍ତମାନ କନସୁଲ ଭାବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ନିହିତ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେ, ଅଭିଭାବକ ଭାବେ, ସେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଅଧିକାର ରଖୁଥିଲେ।

"ବିଷୟଟି ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପକ୍ଷେ ମାମଲା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ଓକିଲମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲେ। ମହାନ ରୋମୀୟ ବିଜେତାଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ସଚେତନ ଥିବା କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ଏହି ବିଚାର କଲେ ଯେ, ସେ ଯେତେ ଓକିଲ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ଉପସ୍ଥିତିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପରି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରାୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବେ ନାହିଁ। କାହାର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ନ ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚାଳର ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ: ସେ ନିଜକୁ ବସ୍ତ୍ରର ଏକ ଗାଠି ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୈର୍ଘ୍ୟରେ ଶୁଇ ଦେଲେ; ତାଙ୍କ ସିସିଲୀୟ ଦାସ ଆପୋଲୋଡୋରସ ତାହାକୁ ଏକ କପଡ଼ରେ ମୁଡ଼ିଲା, ଏକ ପଟ୍ଟିଦ୍ୱାରା ବାନ୍ଧିଲା, ଏବଂ ନିଜ ହର୍କ୍ୟୁଲିୟ ପ୍ରବଳ କାନ୍ଧରେ ଉଠାଇ କାଇସରଙ୍କ ଆବାସଗୃହ ଦିଗକୁ ଗଲା। ରୋମୀୟ ସେନାପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପହାର ନେଇ ଆସିଛି ବୋଲି କହି ସେ ଦୁର୍ଗର ଦ୍ୱାରଦ୍ୱାରା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶାଧିକାର ପାଇଲା, କାଇସରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେହି ଭାରଟି ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ରଖିଦେଲା। କାଇସର ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଜୀବ ଗାଠିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଦେଖ, ସୁନ୍ଦରୀ କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ସେ ଏହି ଚାଳକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଅପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ 2 Peter 2:14 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଚରିତ୍ରର ଲୋକ ଥିବାଦ୍ୱାରା, ରୋଲିନ କହନ୍ତି, ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଜଣେ ନାରୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ଯାହା ସେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ।"

"ଶେଷରେ ସିଜର ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାନୁସାରେ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ଯୁଗ୍ମ ଭାବେ ସିଂହାସନ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବେ ବୋଲି ଆଦେଶ ଜାରି କଲେ। ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୋଥିନସ୍, କ୍ଲିଓପାତ୍ରାଙ୍କୁ ସିଂହାସନରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭାବେ ସାଧକ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପନର ପରିଣାମକୁ ଭୟ କରିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ଚାଳି ଦେଇ ସିଜରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈର୍ଷ୍ୟା ଓ ଶତ୍ରୁତା ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଶେଷରେ ସେ କ୍ଲିଓପାତ୍ରାଙ୍କୁ ଏକକ ଶାସନଶକ୍ତି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ଶୀଘ୍ର ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ

ହେଲା। ଆକିଲ୍ଲାସ୍ 20,000 ସେନାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସିଜରଙ୍କୁ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡ୍ରିଆରୁ ତାଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ସହରର ରାସ୍ତା ଓ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ଗଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜର ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ସେନାଦଳକୁ କୌଶଳପୂର୍ବକ ବିନ୍ୟାସ କରି, ସିଜର ଏହି ଆକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କଲେ ନାହିଁ। ମିଶରୀୟମାନେ ତାଙ୍କର ନୌବହିନୀକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ। ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ନୌବହିନୀକୁ ଦହନ କରିଦେଲେ। ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଜାହାଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଘାଟନିକଟକୁ ଭାସିଆସିବାରୁ, ସହରର ଅନେକ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଲାଗିଗଲା, ଏବଂ ପ୍ରାୟ 400,000 ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡ୍ରିଆ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଧ୍ୱଂସ ହେଲା।"

"ଯୁଦ୍ଧ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭୟାବହ ରୂପ ଧାରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, କେସର ସହାୟତା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ପଠାଇଲେ। ଏସିଆ ମାଇନରରୁ ଗୋଟିଏ ବିଶାଳ ନୌବଳ ତାଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ ଆସିଲା। ମିଥ୍ରିଡେଟିଜ ସିରିଆ ଏବଂ ସିଲିସିଆରେ ସଂଗୃହୀତ ଏକ ସେନାବଳ ସହ ମିଶର ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ଇଦୁମିୟ ଅନ୍ତିପାତର ୩,୦୦୦ ଯିହୂଦୀଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ। ଯେଉଁ ଯିହୂଦୀମାନେ ମିଶରକୁ ପ୍ରବେଶପଥଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସେନାବଳକୁ କୌଣସି ବାଧା ବିନା ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସହଯୋଗ ନ ଥାଇଥାନ୍ତା, ସମଗ୍ର ଯୋଜନା ନିଶ୍ଚୟ ବିଫଳ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା। ଏହି ସେନାବଳର ଆଗମନ ହିଁ ସଂଘର୍ଷର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲା। ନୀଲ ନଦୀ ସମୀପରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଯାହାର ପରିଣାମରେ କେସରଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ସଂପନ୍ନ ହେଲା। ପଳାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ପ୍ଟୋଲେମି ନଦୀରେ ବୁଡି ମରିଗଲେ। ତାହାପରେ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡ୍ରିଆ ଏବଂ ସମଗ୍ର ମିଶର ବିଜେତାଙ୍କ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କଲା। ଏବେ ରୋମ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ମୂଳ ରାଜ୍ୟର ସମୁଦାୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଆତ୍ମସାତ କରିନେଇଥିଲା।"

ପାଠ୍ୟର "ସରଳଜନମାନେ" ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସାହାଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ବିନା ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ସେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 47 ମସିହାରେ ମିଶରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଜ ଅଧୀନତାରେ ଆଣିଦେଲେ।

"'ନାରୀମାନଙ୍କର କନ୍ୟା, ତାହାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରୁଥିବା।' କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ପ୍ରତି ସିଜର ଯେ ଆସକ୍ତି ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ହୋଇଥିଲା, ଇତିହାସକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ମିଶରୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ପରି ଏତେ ବିପଦଜନକ ଅଭିଯାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ଏହି କାରଣରୁ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯେତେ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ମିଶରରେ ରହିଥିଲେ; ସେ ରାତି ସମସ୍ତ ଭୋଜ ଓ ମଦ୍ୟାସକ୍ତ ଉଲ୍ଲାସରେ ସେହି ଚରିତ୍ରହୀନ ରାଣୀ ସହିତ ବ୍ୟତୀତ କରୁଥିଲେ। 'କିନ୍ତୁ,' ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହିଲେ, 'ସେ ତାହାର ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ।' ପରେ କ୍ଲିଓପାତ୍ରା ଅଗଷ୍ଟସ ସିଜରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଆଣ୍ଟୋନିଙ୍କ ସହ ନିଜକୁ ଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କଲେ।"

"'ପଦ 18. ଏହା ପରେ ସେ ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇବ, ଏବଂ ଅନେକକୁ ଅଧୀନ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ରାଜକୁମାର ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିନ୍ଦାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବ; ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ନିନ୍ଦା ଆଣିବା ବିନା, ସେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଫେରାଇଦେବ।'"

ସିମେରୀୟ ବୋସ୍ପୋରସ୍ ର ରାଜା ଫାର୍ନାସିସ୍ ଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଦୂରକୁ ଟାଣିନେଲା। ପ୍ରାଇଡକ୍ସ କହନ୍ତି, "ସେ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ନିଜକୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ଦେଇନହିଁ, ତତକ୍ଷଣାତ୍ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଲାଭ କଲେ; ଏହାର ବିବରଣୀ ସେ ନିଜର ଜଣେ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ତିନୋଟି ଶବ୍ଦରେ ଲେଖିଥିଲେ: Veni, vidi, vici; ମୁଁ ଆସିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଜୟ କରିଲି।" ଏହି ପଦ୍ୟର ଶେଷ ଅଂଶ କିଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ଆବୃତ, ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତଭେଦ ରହିଛି। କେହି କେହି ଏହାକୁ ସିଜାରଙ୍କ ଜୀବନର ଆହୁରି ପୂର୍ବପଟକୁ ଲାଗୁ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପମ୍ପେୟ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହାର ପୂରଣ ଦେଖିବାକୁ ଭାବନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାମାନେ ଆମକୁ ଏହି ପୂର୍ବବାଣୀର ଏହି ଅଂଶର ପୂରଣକୁ ଫାର୍ନାସିସ୍ ଉପରେ ବିଜୟ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ରୋମରେ ସିଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ। ଏହି ଅବଧିର ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ପରି ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର

ପ୍ରୟୋଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରିଦେବ।

"'ପଦ ୧୯। ପରେ ସେ ନିଜ ଦେଶର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଦିଗକୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇବ; କିନ୍ତୁ ସେ ଠୋକର ଖାଇ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଆଉ ପାଇଯିବ ନାହିଁ।'"

"ଏହି ବିଜୟ ପରେ, ସିଜର ପମ୍ପେୟଙ୍କ ଦଳର ଶେଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପରାଜିତ କଲେ—ଆଫ୍ରିକାରେ କେଟୋ ଓ ସ୍କିପିଓଙ୍କୁ, ଏବଂ ସ୍ପେନରେ ଲାବିଏନସ୍ ଓ ଭାରୁସ୍‌ଙ୍କୁ। ପରେ ସେ ରୋମକୁ—'ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଦେଶର ଦୁର୍ଗ'—ଫେରିଆସିଲେ; ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଏକନାୟକ କରାଗଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ସମଗ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସର୍ବାଧିକାରୀ ଶାସକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଠୋକର ଖାଇ ପଡ଼ିଯିବ। ଏହି ଭାଷାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପତନ ହଠାତ୍ ଓ ଅପେକ୍ଷିତ ନ ଥିବା ପ୍ରକାରର ହେବ, ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଲିବାବେଳେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଠୋକର ଖାଏ। ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ମଣିଷ, ଯିଏ ପାଞ୍ଚଶତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଜିତିଥିଲା, ଏକ ହଜାର ନଗର ଦଖଲ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏଗାର ଲକ୍ଷ ବିରାନବେ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ସେ ଯୁଦ୍ଧର କୋଳାହଳ ଓ ସଂଘର୍ଷର ଘଣ୍ଟାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେତେବେଳେ ପଡ଼ିଗଲା, ଯେବେ ସେ ଭାବୁଥିଲା ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥ ସମତଳ ଏବଂ ପୁଷ୍ପରେ ଛାଡ଼ାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେବେ ବିପଦ ବହୁ ଦୂରେ ଅଛି ବୋଲି ଧରାଯାଉଥିଲା; କାରଣ, ସେ ରାଜା ଉପାଧି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସଭାର ହାତରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସି ସେନେଟ୍ ସଭାକକ୍ଷରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାବେଳେ, ବିଶ୍ୱାସଘାତର ଛୁରୀ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲା। କାସିଅସ୍, ବ୍ରୁଟସ୍, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଷଡଯନ୍ତ୍ରକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଝାପ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ତେଇଶିଟି ଆଘାତରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲେ। ଏପରିଭାବେ ସେ ହଠାତ୍ ଠୋକର ଖାଇ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଆଉ ମିଳିଲେ ନାହିଁ, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 44।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–264.

ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପୌରାଣିକ ରୋମ (ଉତ୍ତରର ରାଜା)ର ଐତିହାସିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘରେ ଆଧୁନିକ ରୋମର ସିଂହାସନାରୋହଣର ଇତିହାସକୁ ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। ଏହି ଇତିହାସ ତ୍ରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ 538 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ କେବେ ପାପତ୍ୱକୁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଷୋଳରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ, ଏବଂ ଏକତିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ—ଉଭୟ ହିଁ ଟାୟାରର ବେଶ୍ୟାର ଶେଷ ଉଦୟ ଓ ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଇତିହାସ ପାଞ୍ଚରୁ ନଅ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରର ରାଜା ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଅଞ୍ଚଳ ଜୟ କରିବା ପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ। ତାହା ପରେ ସେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କଲେ; ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ଦେଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ମିଶରର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

ପଦ ପାଞ୍ଚରୁ ନଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପଦ ଷୋଳରୁ ଉଣେଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ପଦ ତିରିଶରୁ ଛତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ପଦ ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି। ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ," ତାହାର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ ଥିଲା ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟଟି ପଦ ଚାଳିଶରୁ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ପଦ କୋଡ଼ିରୁ ବାଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏହିପରି, ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦ୍ୱାରା 1798 ଏବଂ 1989—ଉଭୟରେ ଶେଷ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

ତେଇଶତମ ପଦ ମକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହର ଇତିହାସ ସମୟରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଓ ରୋମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ "ଚୁକ୍ତି" 161 BC ଓ 158 BC ତାରିଖଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ମକ୍କାବୀୟ ଇତିହାସ ଏକ ଆନ୍ତରିକ ରେଖାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରମ୍ଭିତ ରୋମ ଓ ମକ୍କାବୀୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ "ଚୁକ୍ତି" ସହିତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଏହା ସେଠାରେ ଆସି ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ କାଇସର ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ। ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ,

ତେଇଶତମ ପଦ ଏକୋଇଶତମ ଓ ବାଇଶତମ ପଦର ପରେ ଆସେ; ଏବଂ ଏକୋଇଶତମ ପଦ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଅନ୍ତର ସମୟର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମୟ ଅଟେ, ଓ ବାଇଶତମ ପଦ କ୍ରୁଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

କ୍ରୁଶରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କାଇସରଙ୍କୁ (ରୋମକୁ) ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବେ ପରିଚିତ କଲେ, ଏବଂ ତେଇଶତମ ପଦର "ସନ୍ଧି" ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ରୋମଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ କରାଯାଇଥିବା ପସନ୍ଦର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ରୋମ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଘୋଷଣା କରିବାର ଅନ୍ତିମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। କ୍ରୁଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଶେଷ ପରେ, ରୋମ ସହ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃକ୍ତିର ଆରମ୍ଭ ଘଟେ।

ଚବିଶରୁ ତ୍ରିଶତମ ପଦଗୁଡ଼ିକ 31 BC ର Actium ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 330 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ରାଜଧାନୀ Rome ରୁ Constantinople କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ Rome ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କରିଥିବା ତିନିଶେ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଏହି ତିନିଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଅବଧି, ପାପାଲ Rome ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କରିଥିବା ବାରଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇଏ ମିଶି, ଏକଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅବଧିକୁ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ତ୍ରିଗୁଣ ସଂଯୋଗକୁ, ଅନୁଗ୍ରହର ଅବସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋରେ ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ଦାନିୟେଲ ଏଗାରୋର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପଦ ଚାଳିଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଦ ଏକଚାଳିଶରେ ରବିବାର-ବିଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସହିଁ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସେହି ଅଂଶ" ଅଟେ। ପଦ ଚାଳିଶରେ ଯେ ଇତିହାସ ଖାଲି ରହିଯାଇଛି, ସେହିଟା ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ଯାହା କୃପାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହେଲେ, ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଆମ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ଅଟେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନରେ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନସମୂହ ମିଳିଥାଏ। ଯେମାନେ ଏହି ବଚନକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ମନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରଖିବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ଖାଇବା କିମ୍ବା ପିଇବାରେ ବିକୃତ ରୁଚିକୁ କେବେବି ପୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।"
>
> "ଯଦି ସେମାନେ ଏହା କରନ୍ତି, ତେବେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯିବ; ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସେହି ବିଷୟମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଖନନ କରିବାର ଚାପକୁ ସେମାନେ ବହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବୁଝାଯିବ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଏକ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବ ପାଇବେ। ସ୍ୱର୍ଗର ଖୋଲା ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କର ଏପରି ଦର୍ଶନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ଯେ, ହୃଦୟ ଓ ମନ ସେହି ଚରିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଗଭୀରଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ହୃଦୟରେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ସେହି ଧନ୍ୟତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି।
>
> "ପ୍ରଭୁ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ବିଷୟକୁ ନମ୍ରତା ଓ ବିନୟ ସହିତ ବୁଝିବାକୁ ଖୋଜିବେ। ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅମରତ୍ୱରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏତେ ବିଶାଳ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି ଯେ, ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଏକାଗ୍ରତାର ସହିତ ପଢ଼ନ୍ତି ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି 'ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।'"

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନରୁ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏକ କଥା ବୁଝିବାକୁ ମିଳିବ—ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଘନିଷ୍ଠ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ।

“ସ୍ୱର୍ଗର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ଏହି ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, ପରେ ପମ୍ୱୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂରକ ହେଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଦୁଇଥର ଦାନିଏଲ ପଚାରିଥିଲେ, ସମୟର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେଦିନ ହେବ?”

“‘ମୁଁ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ଶେଷ କ’ଣ ହେବ? ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶ୍ୱେତ ହେବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ହଟାଯିବ, ଓ ଯେ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ, ତାହା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରି ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ତୁମ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ।’”

“ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ହିଁ ସେହି ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କ’ଣ ହେବ, ତାହାର ପ୍ରକାଶନ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ।

“ଦାନିଏଲ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ଯେହା ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଆମ ଜଗତକୁ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅନନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ‘ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ,’ ‘ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ।’ ଏହା କେତେ ସତ୍ୟ! ପାପ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଂଘନ; ଏବଂ ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଘୋଷଣାକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଏ।”

“ଆମର ଭ୍ରାତୃଗଣ କି ଏହା ସ୍ମରଣରେ ରଖିବେ ଯେ ଆମେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିପଦମୟ ପରିସ୍ଥିତିମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛୁ? ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପଢ଼। ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଅ।” Testimonies to Ministers, 114, 115.